

DECIZIA nr. 11/2009
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Serviciul inspectie fiscala persoane juridice din cadrul AFP Sector 1, cu adresa nr. x, inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, asupra contestatiei formulata de **SC X SRL**, cu sediul in x.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Finantelor Publice Sector 1 sub nr. x, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul AFP Sector 1, comunicata prin adresa nr. x, prin care s-a stabilit taxa pe valoarea adăugată aprobată la rambursare in suma de x lei si taxa pe valoarea adăugată respinsa la rambursare in suma de x lei.

Suma contestata este de x lei reprezentand taxa pe valoarea adăugată respinsa la rambursare.

Decizia de impunere contestata a fost emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. x intocmit de organele de inspectie fiscala din cadrul aceleiasi institutii.

Avand in vedere prevederile art. 205 alin.(1), art. 207 alin. (1) si art.209 alin.(1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de **SC X SRL**.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei, societatea a invocat urmatoarele argumente:

Organul de inspectie fiscala a procedat eronat neadmitand la deducere TVA in suma totala de x lei, avand in vedere urmatoarele:

1. Referitor la TVA in suma de x lei (conform constatarilor organului de inspectie fiscala, facturile fiscale nu contin numele, adresa si codul de inregistrare al cumparatorului) si TVA in suma de x lei (conform constatarilor organului de inspectie fiscala, facturile fiscale nu cuprind descrierea serviciilor prestate de companie):

Prevederile legale invocate de organele de inspectie fiscala, respectiv art. 155 alin. (1) lit. e) si k) din Codul fiscal nu sunt relevante, intrucat art. 155 nu conditioneaza in niciun fel exercitarea dreptului de deducere a TVA in functie de corectitudinea elementelor de pe factura.

Contrar dispozitiilor art. 7 din Codul de procedura fiscala, republicat si pct. 81¹ din Normele metodologice de aplicare a Codului Fiscal, AFP 1 nu a permis societatii sa corecteze acele documente a caror forma nu respecta reglementarile legale.

Conform principiului prevalentei substantei asupra formei, atunci cand o tranzactie este supusa TVA, beneficiarul trebuie sa poata deduce TVA aferenta acestei tranzactii daca poate dovedi faptul ca serviciul sau bunul in cauza a fost achizitionat in folosul activitatii sale economice, chiar si in situatia in care factura nu este completa.

Principiul de mai sus este susținut și de decizia Curții Europene de Justiție în cauza x, cazurile CEJ fiind direct aplicabile în România, așa cum rezultă din adresa nr. x a Direcției Generale Juridice din MEF.

Organele de inspecție fiscală nu au ridicat obiecții cu privire la legalitatea tranzacțiilor pentru care au fost emise documentele în cauză.

2. Referitor la TVA în suma de x lei (conform constatarilor organului de inspecție fiscală, facturile fiscale sunt aferente unor plăți în numele clienților):

Organele de inspecție fiscală au invocat eronat dispozițiile art. 145 alin. (5) lit. a) din Codul fiscal, întrucât x nu a realizat plăți în numele clientului, ci a primit facturi în nume propriu pentru prestări de servicii, prestări ce ulterior au fost refacturate, tot în nume propriu către x, aplicându-se astfel structura de comisionar prevăzută de lege.

Contestatarea subliniază că deține toate facturile pe baza cărora s-a emis factura de refacturare.

3. Referitor la TVA în suma de x lei (conform constatarilor organului de inspecție fiscală, facturile fiscale sunt aferente unor servicii care nu au fost prestate în beneficiul contestatarii, respectiv se referă la terenuri care nu sunt în proprietatea sa):

Societatea se află în faza de investiție a carei finalitate va fi un centru comercial de tip Mall. Societatea intenționează să închirieze spațiul către diverși comercianți, astfel că are dreptul de a deduce integral TVA aferentă investiției, chiar dacă la momentul inspecției, aceasta nu realizase operațiuni taxabile.

Legislația de TVA nu condiționează exercitarea dreptului de deducere al TVA de existența altor documente justificative decât factura.

Conform dispozițiilor art. 64 din Codul de procedură fiscală, republicat, contestatarea a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală probe necesare și suficiente din care să rezulte că x a fost implicată în identificarea și achiziția terenurilor deținute de societate în designul conceptual al viitorului proiect, în obținerea PUZ, PUG și PUD și în aprobarea schemei de închiriere.

Întrucât contestatarea nu are niciun angajat propriu, toate activitățile legate de administrarea proiectului de investiții sunt realizate de către angajații x.

Substanța serviciilor de management prestate pentru a permite societății să desfășoare operațiuni taxabile pot fi probate fără echivoc.

4. Referitor la TVA în suma de x lei (conform constatarilor organului de inspecție fiscală, facturile fiscale sunt aferente unor servicii de transport cu elicopterul care nu au fost utilizate în folosul realizării de operațiuni taxabile):

Societatea a achiziționat multe terenuri în x în vederea dezvoltării unui proiect rezidențial, majoritatea tranzacțiilor realizându-se în data de 27.07.2007.

Serviciile de transport aerian au fost prestate de SC x SA pentru deplasarea reprezentanților societății la x, în perioada aprilie - iulie 2007, exact în perioada când se desfășurau negocierile pentru achiziționarea terenurilor în cauză.

Contestatarea invocă în susținerea acestui capăt de cerere corespondența electronică din care rezultă că reprezentanții x planuiau deplasarea la x.

În concluzie, societatea solicită anularea deciziei de impunere contestată și rambursarea taxei pe valoarea adăugată în suma de x lei.

II. În baza Raportului de inspecție fiscală nr. x a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x, prin care

Serviciul inspectie fiscala persoane juridice din cadrul AFP Sector 1 a stabilit taxa pe valoarea adăugată aprobată la rambursare in suma de x lei si taxa pe valoarea adăugată respinsa la rambursare in suma de x lei.

III. Fata de constatarile organului de inspectie fiscala, sustinerile societatii, reglementarile legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

SC X SRL este inregistrata la ORC sub nr. x si are CUI RO x.

Perioada supusa inspectiei fiscale in ceea ce priveste TVA este 19.07.2006 - 30.06.2008.

3.1. Referitor la TVA respinsa la rambursare in suma totala de x lei (x lei + x lei + x lei):

Cauza supusa solutionarii este daca AFP Sector 1 a respins corect la rambursare suma totala de x prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x, in conditiile in care argumentele si documentele anexate de societate la contestatia formulata nu sunt de natura sa modifice constatarile organului de inspectie fiscala.

In fapt, prin Raportul de inspectie fiscala nr. x in baza caruia a fost emisa Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x, referitor la TVA respinsa la rambursare in suma totala de x lei (x lei + x lei + x lei), organele de inspectie fiscala au constatat urmatoarele:

- referitor la TVA in suma de x lei: facturile fiscale nu au inscrise corect informatiile prevazute la art. 155 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal, respectiv lipsesc adresa si codul de inregistrare al cumparatorului;

- referitor la TVA in suma de x lei: serviciile de management prevazute in Anexa 1, prestate de catre SC x SRL in baza contractului de management incheiat cu **SC X SRL**, in data de 01.12.2007, nu sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile, deoarece se refera la terenuri situate in x, aflate in proprietatea SC x SRL.

- referitor la TVA in suma de x lei: serviciile de transport cu elicopterul nu sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile.

In drept, in conformitate cu dispozitiile art. 145 alin. (1) si (2), art. 146 alin. (1) lit. a), art. 155 alin. (5) lit. e) si k) si art. 159 alin. (1) lit. a) si b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, actualizat la data de 01.01.2007 si ale pct. 46 (1) si pct. 81¹ (introdus prin art. I lit. F pct. 50 din H.G. nr. 1579/2007) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, actualizat la 01.01.2007:

Codul fiscal:

"**Art. 145.** - (1) Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operatiuni:

a) **operatiuni taxabile.** (...)"

Codul fiscal:

"**Art. 146.** - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele conditii:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate **în beneficiul său**, să detină o factură care **să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) (...)**."

Norme metodologice:

"**46. (1)** Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente care să contină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78."

Codul fiscal:

"**Art. 155 - (5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:**

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

(...) c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

e) **denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz; (...)**

k) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi. (...)"

"**Art. 159. - (1)** Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care tin loc de factură se efectuează astfel:

a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează și se emite un nou document;

b) **în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul și data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie se emite un nou document conținând informațiile și valorile corecte și concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscrie numărul și data documentului corectat.**"

Norme metodologice

"**81¹.** (1) În situația în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare, și ulterior intră în posesia documentelor justificative care îi dau dreptul la aplicarea unei scutiri de taxa pe valoarea adăugată prevăzute la art. 143, 144 sau 144¹ din Codul fiscal, aceasta poate corecta facturile emise, conform art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, aplicând regimul de scutire corespunzător operațiunilor realizate."

Potrivit dispozițiilor legale sus invocate, persoanele impozabile își pot justifica dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor numai dacă sunt îndeplinite două condiții cumulative: achizițiile sunt destinate operațiunilor taxabile și au la baza facturi care contin obligatoriu toate informațiile prevăzute de legea fiscală, iar, în cazul în care sunt incomplete sau eronate, deducerea nu este permisă decât dacă facturile sunt corectate.

3.1.1. Referitor TVA în suma de x lei:

Având în vedere prevederile legale de mai sus, rezulta că una dintre condițiile pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în facturile de

achizitie este ca societatea sa justifice suma taxei prin documente intocmite conform legii de catre contribuabilii inregistrati ca platitori de TVA. De asemenea, cumparatorul are obligatia de a inregistra in contabilitate facturi fiscale sau documente legal aprobate care sa contina toate datele prevazute a fi completate in mod obligatoriu si de a verifica intocmirea corecta a acestora.

De altfel, justificarea dreptului de deducere se efectueaza cu facturi fiscale in original emise de societatea platitoare de TVA.

Se retine ca **SC X SRL** avea obligatia justificarii dreptului de deducere a TVA cu facturi fiscale detinute in original si intocmite potrivit dispozitiilor art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborat cu art. 146 alin. (1) lit. a) din acelasi act normativ.

Prin urmare, dreptul de deducere a TVA se exercita in baza facturilor fiscale detinute in original si completate in mod obligatoriu cu toate datele prevazute de formular, inregistrarea in evidenta contabila a unor facturi detinute in copie si care nu contin toate datele prevazute a fi completate in mod obligatoriu, ducand la sanctionarea societatii cu pierderea dreptului de deducere a TVA aferenta facturilor respective.

Din analiza facturilor fiscale anexate la contestatia formulata rezulta urmatoarele:

1. - facturile fiscale nr. x, nu contin adresa completa a cumparatorului;
2. - factura fiscala nr. x emisa de SC x SA (TVA = x lei) nu contine adresa completa si codul fiscal ale cumparatorului;
3. - factura fiscala nr. x (TVA = x lei) este emisa de SC x SRL pe numele altei societati, respectiv pe numele **SC x SRL**;

Fata de cele mai sus prezentate, rezulta ca facturile fiscale enumerate nu indeplinesc conditiile prevazute de art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborat cu art. 146 alin. (1) lit. a) din acelasi act normativ, cu privire la justificarea dreptului de deducere a TVA.

De altfel, prin Decizia nr. V din data de 15.01.2007, Inalta Curte de Casatie si Justitie, in examinarea recursului in interesul legii (...) referitor la posibilitatea deducerii taxei pe valoarea adaugata (...) in cazul in care documentele justificative cuprind mentiuni incomplete sau care nu corespund realitatii, s-a retinut faptul ca "*taxa e valoarea adaugata nu poate fi dedusa in cazul in care documentele justificative prezentate nu contin sau nu furnizeaza informatiile prevazute in dispozitiile legale in vigoare la data efectuarii operatiunii pentru care se solicita deducerea TVA.*"

In consecinta, potrivit prevederilor legale mentionate mai sus, acceptarea de catre societatea beneficiara, in speta **SC X SRL**, de facturi necompletate conform prevederilor legale, conduce la sanctionarea societatii cu pierderea dreptului de deducere a TVA in suma de x lei, pe perioada 01.01.2007 - 31.07.2007, inregistrata in aceste facturi.

Nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei niciunul dintre argumentele contestatarei, cu privire la acest capat de cerere, avand in vedere urmatoarele considerente:

1. Cu privire la faptul ca "*prevederile legale invocate de organele de control nu sunt relevante, nereferindu-se la exercitarea dreptului de deducere*", de mentionat este ca societatea nu are in vedere ca, desi dispozitiile art. 155 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal, in vigoare pe perioada 01.01.2007 - 31.07.2007, se refera doar la informatiile obligatorii pe care trebuie sa le contina o factura, acestea **nu pot fi interpretate decat in stransa legatura cu**

celelalte prevederi legale, in speta art. 146 alin. (1) lit. a) din acelasi act normativ, potrivit caruia "**pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie (...) să detină o factură care să cuprindă informatiile prevăzute la art. 155 alin. (5)".**

Totodata, nu poate fi retinuta nici motivatia potrivit careia organul de inspectie fiscala nu a mentionat ca dispozitiile art. 155 alin. (5) se coroboreaza si cu prevederile altor articole din Codul fiscal. De altfel, in decizia de impunere este precizat si art. 145 care vizeaza exercitarea dreptului de deducere a TVA pana la 31.12.2006, perioada supusa inspectiei fiscale cuprinzand si o parte din anul 2006.

Mai mult, atat decizia de impunere contestata, cat si raportul de inspectie fiscala in baza caruia a fost emisa, respecta prevederile art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedura fiscala republicat, respectiv contin "temeiul de drept", nerespectarea dispozitiilor art. 145 care viza dreptul de deducere pana la 01.01.2007 si art. 155 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal, in vigoare pe perioada 01.01.2007 - 31.07.2007 (detinerea unor facturi necompletate conform prevederilor legale), fiind principalul temei de drept care a condus la neacordarea dreptului de deducere a TVA in suma de x lei.

2. Cu privire la invocarea de catre societate a principiului prevalentei substantei asupra formei, de mentionat este faptul ca acest principiu cunoaste, in timp, interpretari ambigue, intrucat termenii "forma" si "substanta" nu sunt necesari a fi prezentati in antiteza, acestia fiind lipsiti de o capacitate individuala pentru a genera o informare nepartinitoare, fara echivoc. De altfel, in doctrina, termenului de "substanta" nu i se asociaza o semnificatie precisa.

Mai mult, in cazul taxei pe valoarea adaugata, conform art. 3 din Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, sunt aplicabile principiile clare, principiile care se regasesc invocate chiar de Curtea Europeana de Justitie in Hotararea din data de 27/09.2007, anexata de societate in sustinerea contestatiei:

a) **neutralitatea** măsurilor fiscale în raport cu diferitele categorii de investitori si capitaluri, cu forma de proprietate, asigurând conditii egale investitorilor, capitalului român si străin;

b) certitudinea impunerii, prin elaborarea de norme juridice clare;

c) echitatea fiscală la nivelul persoanelor fizice;

d) eficienta impunerii prin asigurarea stabilității pe termen lung a prevederilor Codului fiscal.

Principiile mai sus enuntate sunt pe deplin transpuse in legislatia romana in materia TVA, in special in art.159 din Codul fiscal si pct. 81¹ din HG nr. 44/2004, care prevad posibilitatea persoanei impozabile de a solicita corectia facturilor care nu indeplinesc conditiile pentru exercitarea dreptului de deducere, pe perioada supusa inspectiei fiscale.

Simpla raportare a dreptului de deducere numai la substanta tranzactiei ar goli de continut dispozitiile legale prevazute in Codul fiscal cu privire la elementele obligatorii ce trebuie sa le contina o factura si exercitarea dreptului de deducere numai in baza unei facturi ce contine toate informatiile expres stipulate in lege.

3. Jurisprudenta Curtii Europene de Justitie, degajata din Hotararea din 27.09.2007, x, invocata de societate in sustinerea contestatiei nu contrazice cele aratate anterior, intrucat aceasta priveste situatia refuzului scutirii de TVA pentru o livrare intracomunitara numai pe motivul ca dovada livrării nu a fost prezentata in timp util, consecinta jurisprudentei instantei nationale potrivit careia inregistrările necesare in vederea probei contabile trebuie efectuate in mod neintrerupt si imediat dupa executarea livrării (pct. 28 din hotarare), Curtea stabilind ca

livrarea intracomunitara trebuie sa fie recunoscuta in cazul unei regularizari ulterioare a contabilitatii (pct. 33 din hotarare).

Cum prezenta cauza priveste **neprezentarea documentelor corecte**, care sa contina toate informatiile necesare justificarii dreptului de deducere a TVA, in conditiile in care legislatia fiscala interna permite acordarea dreptului de deducere si in situatia in care documentele respective sunt corectate pe parcursul desfasurarii controlului, persoana interesata avand posibilitatea sa depuna probe noi inclusiv in procedura de solutionare a contestatiei administrative, jurisprudenta invocata nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei.

4. De mentionat este ca, pe perioada 01.01.2007 - 31.07.2007, sunt aplicabile dispozitiile art. 159 din Codul fiscal care precizeaza ca, in cazul in speta, corectarea informatiilor înscrise în facturi, atunci cand documentul a fost transmis beneficiarului, se efectueaza prin **emiterea unui nou document** care trebuie să cuprindă informatiile corecte.

Simpla afirmatie a societatii, potrivit careia organele de inspectie fiscala nu i-au permis corectarea facturilor, nu poate fi retinuta, intrucat nu este sustinuta cu niciun document care sa probeze acest fapt.

Mai mult, desi cunostea pozitia organului de inspectie fiscala si, in temeiul art. 213 alin. (4) din Codul de procedura fiscala, republicat, avand posibilitatea de a depune probe noi în sustinerea cauzei, contestatara nu a anexat in sustinerea cauzei **decat** facturile mai sus analizate, care, asa cum am demonstrat anterior, nu sunt intocmite potrivit dispozitiilor legale in vigoare.

Din prevederile legale, **se retine ca**, in mod obligatoriu, corectarea facturilor se efectueaza de catre **emitentul facturii (furnizor)**, si nu de catre beneficiar.

Fata de cele mai sus prezentate, rezulta ca, in mod nejustificat, societatea a invocat Hotararea CEJ din data de 27.09.2007, cata vreme aceasta nu are legatura cu cazul in speta, contestatara nefacand dovada "regularizarii cu intarziere a inregistrarilor contabile".

Fata de cele mai sus prezentate, se constata ca organele de inspectie fiscala au procedat corect neadmitand la deducere taxa pe valoarea adaugata in suma de x lei.

3.1.2. Referitor TVA in suma de x lei:

Din coroborarea textelor de lege mentionate, respectiv art. 145 alin. (1) si (2), art. 146 alin. (1) lit. a) si art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, actualizat la data de 31.12.2008, se retine ca este admisa la deducere taxa pe valoarea adaugata, in conditiile in care se demonstreaza realitatea si utilitatea serviciilor achizitionate, respectiv daca acestea au fost achizitionate in vederea realizarii de operatiuni taxabile, operatiuni care trebuie sa aiba legatura cu activitatea economica desfasurata de societate.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezulta urmatoarele:

- in data de 31.12.2007, SC x SRL a emis factura fiscala nr. x, prin care s-au facturat catre contestatara "onorarii administrare proiect conform anexa la contractul de management din 01.12.2007", valoarea TVA fiind de x lei;

- conform contractului de management, incheiat in data de 01.12.2007, intre **SC X SRL**, in calitate de beneficiar si SC x SRL, in calitate de manager:

- obiectul contractului este prezentat in Anexa 1 "x SRL - Situatie serviciilor de management de dezvoltare" identificarea si achizitia terenului, design conceptual, autorizari PUZ, PUG, PUD si aprobarea schemei de inchirieri";

- pct. 1 - "Interpretare - 1.1. Definitiiile din acest articol sunt aplicabile prezentului contract: (...) cladire - orice cladire construita de Antreprenor pe proprietate (...); contract de

antrepriza - contractul de antrepriza privind construirea cladirii pe proprietate (...); **proprietate - 5 parcele de teren intravilan situat in x, fara numar postal, municipiul x, judetul x**:"

- potrivit constatarilor din Raportul de inspectie fiscala nr. x, **SC X SRL detine numai terenuri in x**, achizitionate de la persoane fizice, conform contractelor de vanzare-cumparare cu incheiere de autentificare nr. x si de la persoane juridice, respectiv de la SC x SRL, cu incheiere de autentificare nr. x. Cele patru contracte de vanzare-cumparare au fost incheiate si autentificate la BNPA x.

Prin contestatia formulata si societatea precizeaza expres faptul ca a achizitionat terenuri in x cu intentia construirii unui complex rezidential.

Fata de cele mai sus prezentate, rezulta ca serviciile prestate de SC x SRL in baza contractului de management din data de 01.12.2007, facturate contestatarei in data de 31.12.2007 prin factura fiscala nr. x, vizeaza servicii aferente terenurilor din **judetul x** care nu sunt in proprietatea **SC X SRL**, acestea nefiind inregistrate in contabilitatea contestatarei in contul 211 "Terenuri", acestea fiind in fapt in proprietatea altei societati, respectiv **SC x SRL**.

Desi, potrivit prevederilor legale in vigoare pe perioada supusa impunerii, dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata pentru serviciile achizitionate este conditionat de utilizarea acestora "in folosul operatiunilor **sale** taxabile", respectiv dreptul de deducere se castiga si se exercita numai in situatia in care serviciile sunt destinate utilizarii pentru realizarea operatiunilor **sale** impozabile, societatea nu a dat curs acestor reglementari legale, intrucat, din toate documentele anexate de insasi contestatara, rezulta ca serviciile in cauza au fost prestate conform contractului de management incheiat in data de 01.12.2007, in scopul realizarii unui obiectiv de investitii care nu-i apartinea, **in perioada in care se solicita exercitarea dreptului de deducere al TVA, nefiind proprietara terenului pe care se realizeaza acest obiectiv.**

In ceea ce priveste sustinerile contestatarei referitoare la acest capat de cerere, de retinut este faptul ca toate prevederile legale invocate de societate intaresc constatările organului de inspectie fiscala, societatea neprezentand niciun document si niciun argument clar din care sa rezulte ca serviciile prestate conform facturii nr. x (onorarii administrare proiect conform anexa la contractul de management din 01.12.2007) emisa de SC x SRL sunt destinate utilizarii operatiunilor sale taxabile.

Referitor la invocarea dispozitiilor "*art. 64 din Ordonanta de urgenta 92/0223 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare*", mentionam urmatoarele:

- Codul de procedura fiscala a fost adoptat prin Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, care in decursul timpului a suferit mai multe republicari, si nu prin Ordonanta de urgenta 92/0223;

- constatările organelor de inspectie fiscala au la baza documentele justificative si evidentele contabile puse la dispozitie de catre societate (in temeiul art. 64 din OG nr. 92/2003), iar faptul ca terenul din judetul x **nu** este in proprietatea **SC X SRL**, asa cum subliniat anterior, rezulta chiar din inregistrarile efectuate de societate in contul 211 "Terenuri".

In ceea ce priveste documentele anexate la contestatia formulata de catre societate, mentionam ca nu prezinta nicio relevanta in solutionarea favorabila a cauzei, in conditiile in care nu vizeaza operatiunile sale taxabile, ci operatiuni ce nu sunt ale "**sale**":

- corespondenta între două persoane fizice/juridice și minutele întâlnirilor nu reprezintă documente justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate, în sensul art. 6 alin. (1) și (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, cu modificările și ulterioarele;
- toate antecontractele și contractele anexate nu au legătură cu obiectul contractului de management din data de 01.12.2007, întrucât au ca obiect operațiuni care **vizează terenuri situate în județul x și nu în județul x**.

Față de cele mai sus prezentate, se constată că organele de inspecție fiscală au procedat corect neadmitând la deducere taxa pe valoarea adăugată în suma de x lei, întrucât societatea nu a demonstrat nici cu ocazia efectuării controlului, nici cu ocazia depunerii contestației, că serviciile achiziționate, potrivit facturii x emisă de SC X SRL, în baza contractului de management din 01.12.2007, sunt destinate operațiunilor sale taxabile, respectiv pentru proiectul rezidențial ce se va realiza pe terenurile proprietatea sa (din x) și nu din x, așa cum se precizează în contestație, care aparțin altei societăți.

3.1.3. Referitor TVA în suma de x lei:

Cu privire la cuantumul taxei pe valoarea adăugată aferentă serviciilor de transport cu elicopterul, neadmisă la deducere, contestată, menționăm următoarele:

- potrivit pct. E din Raportul de inspecție fiscală nr. x, "**SC X SRL a dedus TVA din facturi reprezentând transport cu elicopterul, și anume: factura nr. x, valoarea TVA = x lei; x, valoarea TVA = x lei; x, valoarea TVA = x lei; x, valoare TVA = x lei; x, valoare TVA = x lei. TOTAL TVA deductibil = x lei.**"

Față de cele mai sus prezentate și ținând cont de faptul că societatea a precizat în clar că taxa pe valoarea adăugată neadmisă la deducere contestată este în suma totală de x lei, suma care coincide cu cea stabilită prin Raportul de inspecție fiscală nr. x, organul de soluționare a contestației consideră că este vorba de o eroare materială, motiv pentru care urmează a analiza neacordarea la deducere a TVA în suma de x lei.

Așa cum a fost arătat la pct. 3.1.2. din prezenta decizie, poate fi admisă la deducere taxa pe valoarea adăugată, în condițiile în care societatea demonstrează realitatea și utilitatea serviciilor achiziționate, în speta, a serviciilor de transport cu elicopterul.

Din analiza facturilor fiscale care fac obiectul acestui capăt de cerere se constată că **nu există nicio mențiune** din care să rezulte că transportul efectuat cu elicopterul are legătură cu operațiunile sale taxabile, respectiv că transportul s-a efectuat în scopul finalizării achiziționării de către contestatară a unor parcele de teren din x (singurele mențiuni fiind de exemplu: "transport cu elicopter", "cură charter cu elicopter x în data de 06.06.2007 x", "c/val. transport aerian cu elicopterul YR-SBS pe ruta x").

Întrucât serviciile de transport cu elicopterul pot fi folosite și pentru uzul personal al contribuabililor, pentru a justifica dreptul de deducere a TVA, o societate are obligația de a deține și alte documente justificative, conform dispozițiilor art. 6 din Legea contabilității nr. 82/1991, care să demonstreze realitatea prestării serviciilor respective în folosul operațiunilor sale taxabile, astfel ca nu este suficientă numai existența unor facturi fiscale în care la rubrica "denumirea serviciilor" să se precizeze numai "transport cu elicopter".

De menționat este că, deși **SC X SRL** nu are angajați, fapt recunoscut de însăși contestatară prin contestația formulată, aceasta nu a prezentat niciun document justificativ din

care sa rezulte care sunt persoanele care s-au deplasat cu elicopterul si care este legatura dintre deplasarea efectuata si operatiunile sale taxabile.

Prin urmare simpla afirmatie a contestatarei, potrivit careia s-a deplasat in folosul operatiunilor sale taxabile nu poate fi retinuta.

Fata de cele mai sus prezentate, se constata ca organele de inspectie fiscala au procedat corect neadmitand la deducere taxa pe valoarea adaugata in suma de 7.103 lei, intrucat societatea nu a demonstrat nici cu ocazia efectuării controlului, nici cu ocazia depunerii contestatiei, realitatea si utilitatea serviciilor de transport cu elicopterul.

Avand in vedere cele aratate la pct. 3.1.1, 3.1.2 si 3.1.3 din prezenta decizie, contestatia formulata de SC X SRL, urmeaza a se respinge in parte pentru suma de x stabilita de AFP Sector 1 prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x.

3.2. Referitor la TVA respinsa la rambursare in suma totala de x lei:

Cauza supusa solutionarii este daca AFP Sector 1 a respins corect la rambursare suma de x lei prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x, in conditiile in care constatările organului de inspectie nu sunt de natura sa clarifice situatia de fapt fiscala a societatii, neefectuand verificari cu privire la realitatea operatiunilor consemnate in facturi.

In fapt, prin Raportul de inspectie fiscala nr. x in baza caruia a fost emisa Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x, referitor la TVA respinsa la rambursare in suma totala de x lei, din facturi emise in anul 2007, organele de inspectie fiscala au constatat ca facturile fiscale nu au inscrise corect informatiile prevazute la art. 155 alin. (5) lit. k) din Codul fiscal, si anume denumirea si cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate.

In drept, in conformitate cu dispozitiile art.134¹, art. 145 alin. (1) si (2), art. 146 alin. (1) lit. a) si art. 155 alin. (5) lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, actualizat la data de 01.01.2007, respectiv actualizat la 01.01.2008 si ale pct. 46 (1) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, actualizat la 01.01.2007, respectiv actualizat la 01.01.2008:

Codul fiscal:

"Art. 134¹. - (1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu exceptiile prevăzute în prezentul capitol.

(4) Pentru prestările de servicii decontate pe bază de situatii de lucrări, cum sunt serviciile de constructii-montaj, consultantă, cercetare, expertiză si alte servicii similare, faptul generator ia nastere la data emiterii situatiilor de lucrări sau, după caz, **la data la care aceste situatii sunt acceptate de beneficiar.**"

"Art. 145. - (1) Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operatiuni:

a) **operatiuni taxabile.** (...)"

Codul fiscal:

"Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele conditii:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care **să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) (...).**"

Norme metodologice:

"**46. (1)** Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78."

Codul fiscal:

"**Art. 155 - (5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:**

(...) k) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi. (...)"

Având în vedere dispozițiile legale de mai sus, rezulta că **SC X SRL** poate să-și exercite dreptul de deducere al taxei pe valoarea adăugată, dacă serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, dacă prestațiile de servicii i-au fost prestate ori urmează să-i fie prestate de o altă persoană impozabilă cu factura fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute de lege. De asemenea, pentru prestațiile de servicii decontate pe bază de situații de lucrări, faptul generator ia naștere la data emiterii situațiilor de lucrări sau, după caz, la data la care aceste situații sunt acceptate de beneficiar.

Potrivit constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. x nu a fost admisă la deducere suma de x lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, întrucât facturile fiscale nu au înscrise corect informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) lit. k) din Codul fiscal, și anume denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate.

Din analiza facturilor fiscale existente la dosarul cauzei, cu privire la acest capăt de cerere, rezulta următoarele:

- factura fiscală nr. x emisă de x, valoarea TVA = x lei, "prestări servicii conform Anexei 2 la contractul x, parțial";
- factura fiscală nr. x emisă de SC x SRL, valoarea TVA = x lei, "contravaloare contract de servicii din data de 03.04.2007";
- factura fiscală nr. x emisă de SC x SRL, valoarea TVA = x lei, "prestări servicii conform anexei 2 la contractul x, integral";
- factura fiscală nr. x emisă de x, valoarea TVA = x lei, "lucrări conform certif. x și ctr. din 08.08.2007".

Față de cele mai sus prezentate, rezulta că, deși facturile fiscale nu conțin denumirea și cantitatea serviciilor prestate, conțin mențiuni clare cu privire la contractele în baza cărora s-au efectuat. Astfel că, organul de inspecție fiscală, în mod eronat, nu a admis la deducere TVA în suma de x lei, întrucât nu a procedat la verificarea realității prestațiilor, prin analiza documentelor justificative deținute de societate, respectiv prin analiza acelor contracte menționate în facturile fiscale.

Prin urmare, se constată că, deși Administrația Finanelor Publice Sector 1 avea obligația de a examina toate stările de fapt și toate raporturile juridice relevante pentru impunere și de a respecta dispozițiile pct. 102.1 și pct. 102.2 din Normele metodologice de

aplicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, si ale art. 7 alin. (2) si (3) "Rolul activ" din Codul de procedura fiscala, republicat, **nu a stabilit natura serviciilor prestate, realitatea si utilitatea lor, respectiv daca acestea au fost achizitionate pentru nevoile societatii si daca sunt destinate realizarii de operatiuni taxabile.**

In speta sunt incidente si dispozitiile art. 65 alin. (2), art. 94 alin. (2) si art. 105 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care stipuleaza:

"Art. 65 - (2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii."

"Art. 94 - (2) Inspectoria fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea si investigarea fiscală a tuturor actelor si faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspectiei sau altor persoane privind legalitatea si conformitatea declaratiilor fiscale, corectitudinea si exactitatea îndeplinirii obligatiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza si evaluarea informatiilor fiscale, în vederea confruntării declaratiilor fiscale cu informatiile proprii sau din alte surse;

c) sanctionarea potrivit legii a faptelor constatate si dispunerea de măsuri pentru prevenirea si combaterea abaterilor de la prevederile legislatiei fiscale."

"Art. 105 - (1) Inspectoria fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt si raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere."

Avand in vedere cele de mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum si prevederile legale in vigoare in perioada verificata, urmeaza a se aplica dispozitiile art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, respectiv **desfiintarea in parte a Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x emisa de AFP Sector 1, cu privire la TVA respinsa la rambursare in suma totala de x lei.**

In speta sunt aplicabile si dispozitiile pct. 12.6 si 12.7 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, care precizeaza:

"12.6 În situatia în care se pronunta o solutie de desfiintare totala sau partiala a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desfiintare."

"12.7. Decizia de desfiintare va fi pusa în executare în termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente."

Prin urmare, organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice Sector 1 vor proceda la reanalizarea situatiei fiscale a societatii, tinand cont de prevederile legale, de motivatiile acesteia, precum si de cele retinute prin prezenta.

3.3. Referitor TVA in suma de x lei:

Cauza supusa solutionarii este daca AFP Sector 1 a respins corect la rambursare suma de x lei prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x, in conditiile in care constatările organului de inspectie nu sunt de natura sa clarifice situatia de fapt fiscala a societatii, nestabilind in mod cert daca

operatiunile efectuate reprezinta plăți în numele clientului sau daca se aplică structura de comision.

In fapt, prin Raportul de inspectie fiscala nr. x in baza caruia a fost emisa Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x, referitor la TVA respinsa la rambursare in suma de x lei, organele de inspectie fiscala au constatat ca factura emisa de SC x SRL reprezinta achitarea unor sume in numele si in contul clientului.

In drept, in conformitate cu dispozitiile art. 128 alin. (2) , art. 129 alin. (2), art. 137 alin. (3) lit. e) si art. 145 alin. (4) si (5) din Codul fiscal si cu normele metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr. 44/2004, actualizate la data de 01.03.2007:

Codul fiscal:

"Art. 128. - (2) Se consideră că o persoană impozabilă, care actionează în nume propriu, dar în contul altei persoane, în calitate de intermediar, într-o livrare de bunuri, **a achizitionat si livrat bunurile respective ea însăși**, în conditiile stabilite prin norme. "

Norme metodologice:

"6. (2) În sensul art. 128 alin. (2) din Codul fiscal, transmiterea de bunuri efectuată pe baza unui contract de comision la cumpărare sau la vânzare se consideră livrare de bunuri atunci când comisionarul actionează în nume propriu, dar în contul comitentului.

Comisionarul este considerat din punct de vedere al taxei cumpărător si revânzător al bunurilor, indiferent dacă actionează în contul vânzătorului sau cumpărătorului, comitent, **procedând astfel:**

a) primește de la vânzător o factură sau orice alt document ce servește drept factură emisă pe numele său, si;

b) emite o factură sau orice alt document ce servește drept factură cumpărătorului.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică sub denumirea de structură de comisionar în cazurile prevăzute la pct. 19 alin. (3) si (4). (...)"

Codul fiscal:

"Art. 129. - (1) Se consideră prestare de servicii orice operatiune care nu constituie livrare de bunuri, asa cum este definită la art. 128.

(2) O persoană impozabilă, care actionează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ca intermediar în prestarea de servicii, se consideră că a primit si a prestat ea însăși aceste servicii, în conditiile stabilite prin norme.

Norme metodologice:

"7. (1) Normele metodologice prevăzute la pct. 6 alin. (2)-(4) se aplică în mod corespunzător si pentru prestările de servicii prevăzute la art. 129 alin. (2) din Codul fiscal."

Codul fiscal:

"Art. 137 - (3) Baza de impozitare **nu cuprinde** următoarele:

(...) e) sumele achitate de furnizor sau prestator, în numele si în contul clientului, si care apoi se decontează acestuia, precum si sumele încasate în numele si în contul unei alte persoane."

Norme metodologice:

(...) **"19. (3)** În sensul art. 137 alin. (3). lit. e) din Codul fiscal sumele achitate de furnizor/prestator în numele si în contul clientului, reprezintă sumele achitate de o persoană,

furnizorul/prestatorul, pentru facturi emise pe numele clientului. **Emiterea facturii de decontare este optională**, în funcție de cele convenite de părți în vederea recuperării sumelor achitate. În situația în care părțile convin să-și deconteze sumele achitate pe baza facturii de decontare, **taxa nu va fi menționată distinct**, fiind inclusă în totalul sumei de recuperat. **Factura de decontare se transmite clientului însoțită de factura achitată în numele clientului și emisă pe numele acestuia din urmă.** Furnizorul/prestatorul nu exercită dreptul de deducere pentru sumele achitate în numele clientului și nu colectează taxa pe baza facturii de decontare. De asemenea, furnizorul/prestatorul nu înregistrează aceste sume în conturile de cheltuieli, respectiv de venituri. Clientul își va deduce în condițiile legii taxa pe baza facturii care a fost emisă pe numele său, **factura de decontare fiind doar un document care se anexează facturii achitate. În cazul în care furnizorul/prestatorul primește o factură pe numele sau pentru livrări de bunuri prestări de servicii realizate în beneficiul altei persoane și emite o factură în nume propriu către această altă persoană, acestea nu sunt considerate plăți în numele clientului și se aplică structura de comision prevăzută la pct. 6 alin. (2)-(4), sau după caz pct. 7 alin. (1), chiar dacă nu există un contract de comision între părți. "**

"(4) În sensul art. 137 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, sumele încasate în numele și în contul altei persoane cuprind operațiuni precum:

(...) b) sume încasate în contul altei persoane, dacă factura este emisă de această altă persoană către un tert. Pentru decontarea sumelor încasate de la tert cu persoana care a emis factura, conform înțelegerii dintre părți, pot fi întocmite facturi de decontare conform alin. (3);

c) sume facturate către terti și încasate, în contul altei persoane, situație în care se aplică structura de comision prevăzută la pct. 6 alin. (2)-(4) sau, după caz, pct. 7 alin. (1), chiar dacă nu există un contract de comision între părți."

"Art. 145 - (4) În condițiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate de o persoană impozabilă înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform art. 153.

(5) Nu sunt deductibile:

a) taxa aferentă sumelor achitate în numele și în contul clientului și **care apoi se decontează acestuia**, precum și taxa aferentă sumelor încasate în numele și în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrărilor/prestărilor efectuate conform art. 137 alin. (3) lit. e) (...). "

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezulta că în data de 16.03.2007, SC x SRL a emis pentru **SC X SRL**, în calitate de cumparator, factura fiscală nr. x, reprezentând "refacturare cheltuieli cf contract x", valoare TVA = x lei.

Facturile fiscale, anexate de societate la contestația formulată, în baza cărora a fost realizată refacturarea sunt următoarele:

- nr. x emisă de x SRL pentru SC x SRL, reprezentând "x Tehnical due diligence", valoare TVA = x lei;

- nr.x emisă de x SRL pentru SC x SRL, reprezentând "x Tehnical due diligence", valoare TVA = x lei;

- nr. x emisă de SC x SA pentru SC x SRL, reprezentând "c/v curse elicopter Bell", valoare TVA = x lei;

- nr. x emisă de BNPA x pentru SC x SRL, reprezentând "onorariu", valoare TVA = x lei;

- nr. x emisă de x PF pentru SC x SRL, reprezentând "verificare proiect Complex comercial tip mall x - avize", fara TVA.

Din Raportul de inspectie fiscala nr. x rezulta ca **singurul motiv** pe care l-a avut in vedere organul de control atunci cand nu a admis la deducere TVA in suma de x lei, este faptul ca factura emisa de SC x SRL reprezinta achitarea unor sume in numele si in contul clientului, desi, potrivit dispozitiilor pct. 19 (3) din Normele metodologice aprobate prin HG nr. 44/2004, actualizate la 01.03.2007, in cazul in care prestatorul primeste o factură pe numele sau pentru prestări de servicii realizate în beneficiul altei persoane si emite o factură în nume propriu către această altă persoană, acestea nu sunt considerate plăți în numele clientului si se aplică structura de comision, chiar dacă nu există un contract de comision între părți.

Se retine ca, in cazul acestui capat de cerere AFP Sector 1 nu a stabilit in mod cert natura operatiunilor efectuate, respectiv daca au legatura cu activitatea economica a persoanei impozabile, dreptul de deducere a TVA aferenta achizitiei de servicii fiind conditionat de efectuarea acestora in scopul operatiunilor taxabile ale persoanei impozabile. Astfel ca, organul de inspectie fiscala, in mod eronat, nu a admis la deducere TVA in suma de x lei.

De asemenea, organele de inspectie fiscala nu au verificat realitatea operatiunilor, respectiv daca serviciile facturate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile ale **SC X SRL** si daca au fost efectuate in totalitate, astfel incat sa se poata stabili daca contestatara poate beneficia sau nu de exercitarea dreptului de deducere a TVA aferenta serviciilor inscrise in facturile anterior analizate.

Avand in vedere dispozitiile art. 65 alin. (2), art. 94 alin. (2) si art. 105 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, documentele anexate la dosarul cauzei, precum si prevederile legale in vigoare in perioada verificata, urmeaza a se aplica dispozitiile art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, respectiv **desfiintarea in parte a Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x emisa de AFP Sector 1, cu privire la TVA respinsa la rambursare in suma totala de x lei.**

In speta sunt aplicabile si dispozitiile pct. 12.6 si 12.7 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005.

Prin urmare, organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice Sector 1 vor proceda la reanalizarea situatiei fiscale a societatii, tinand cont de prevederile legale, de motivatiile acesteia, precum si de cele retinute prin prezenta.

Pentru considerentele aratate si in temeiul art. 128 alin. (2) , art. 129 alin. (2), art. 137 alin. (3) lit. e) si art. 145 alin. (4) si (5) din Codul fiscal, HG nr. 44/2004, actualizata la data de 01.03.2007, art.134¹, art. 145 alin. (1) si (2), art. 146 alin. (1) lit. a) si art. 155 alin. (5) lit.a), c), e) si k), art. 159 alin. (1) lit. a) si b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, actualizat la data de 01.01.2007, respectiv actualizat la 01.01.2008, pct. 46 (1) si pct. 81¹ (introdus prin art. I lit. F pct. 50 din H.G. nr. 1579/2007) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, actualizat la 01.01.2007, respectiv actualizat la 01.01.2008, pct. 12.6 si 12.7 din Instructiunile aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, art. 65 alin. (2), art. 94 alin. (2), art. 105 alin. (1), art. 216 alin. (1) si (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata

DECIDE:

1. Respinge in parte, ca neintemeiata, contestatia formulata de **SC X SRL**, pentru suma de x stabilita de AFP Sector 1 prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x.

2. Desfiinteaza in parte Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x emisa de AFP Sector 1, cu privire la TVA respinsa la rambursare in suma totala de x, urmand ca organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice Sector 1 sa procedeze la reanalizarea situatiei fiscale a societatii, tinand cont de prevederile legale, de motivatiile acesteia, precum si de cele retinute prin prezenta.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.